

ACTUELE ONTWIKKELINGEN INZAKE VENNOOTSCHAPSRECHT

ACTUELE ONTWIKKELINGEN INZAKE VENNOOTSCHAPSRECHT

Benoît ALLEMEERSCH
Vincent SAGAERT
VLAAMS PLEITGENOOTSCHAP
(eds.)

intersentia

Antwerpen – Oxford

Actuele ontwikkelingen inzake vennootschapsrecht
Benoît Allemeersch, Vincent Sagaert en Vlaams Pleitgenootschap (eds.)

© 2010 Intersentia
Antwerpen – Oxford
www.intersentia.be

ISBN 978-94-000-0047-6
D/2010/7849/57
NUR 827

Alle rechten voorbehouden. Behoudens uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande toestemming van de uitgever.

BIJ WIJZE VAN INLEIDING

Juristen meten soms het soortelijk gewicht van hun rechtstak af aan vreemde criteria.

Er is de traditie: de civilisten weten dat hun codex zowel door de geschiedenis die eraan voorafgaat als door de technische voorbereiding langer en beter is voorbereid dan die van de commercialisten. En ook al is het drie jaar ouder, het moet gezegd dat het Burgerlijk Wetboek beter bestand is tegen de tand des tijds. Het Wetboek van Koophandel is inmiddels leeggezogen door tal van bijzondere wetboeken en wetten, en er wordt geijverd voor een nieuw Wetboek van Koophandel.

Naast een gebrek aan traditie, staat ook een doorgevoerde of dreigende defederalisering voor gewichtsverlies: hoezeer men ook het federalisme genegen is, een degelijk jurist verkiest dat zijn rechtstak federaal blijft. Liefst van al verkiest hij nog dat de Europese wetgever zijn rechtstak genegen is, maar dan met mate: af en toe een goede Richtlijn, maar toch liefst één van partiële strekking.

Ten slotte is er de angst van elke rechtstak voor de fiscalisering. Geen programwet gaat voorbij of er zit wel een fiscaal novum in dat je had moeten opmerken, dat uiteraard ingang vindt of reeds heeft gevonden vanaf een welbepaald aanslagjaar en dat je geheugen en gevoel voor coherentie zwaar op de proef stelt. De betere jurist haalt de neus op voor dat soort dagjespolitiek. Zijn soortelijk gewicht vergt een rechtstak waar hervormingen enkel worden aangevat als het nodig is, en op een ordentelijke wijze worden voorbereid en gestemd.

Hoe verhoudt het vennootschapsrecht zich tot die drie criteria? Welnu, het heeft zeker geprobeerd om zich los te maken van de traditie van de twee grote Napoleontische wetboeken, door hun vennootschapsrechtelijke bepalingen te integreren in één Wetboek van Vennootschappen bij de wet van 7 mei 1999, daarmee meteen een lans brekend voor een doorbraak van het versleten onderscheid tussen burgerlijke en handelsvennootschappen.

Het vennootschapsrecht heeft bepaald geluk met de Europese wetgever. Hij interesseert zich maar matig meer voor het vennootschapsrecht, en begrijpt nog nauwelijks zelf waarom daar in de beginjaren zo veel aandacht voor was. In haar

Action Plan van 21 mei 2003¹ ziet de Europese Commissie veel ruimte voor *state competition*. Zij kondigt aan zich in hoofdzaak te zullen bezighouden met de *real stuff* van vrije vestiging: de echt grensoverschrijdende aspecten en de beursgenoteerde vennootschappen. Haar belangstelling voor de *corporate governance* kan de Commissie weliswaar niet laten varen, maar zij belooft zich op dat vlak te zullen beperken tot aanbevelingen. Het is duidelijk: zoals de federale wetgever in de VS, is de EU meer geïnteresseerd in het recht van de financiële markten dan in vennootschapsrecht.

Laat Europa zeker ruimte voor deregulering, dan moet dit nog met een kleine korrel zout genomen worden. Wat van Brussel komt, is niet altijd ingrijpend, maar wel omvangrijk: na de Europese naamloze vennootschap (2001), kwam de Europese coöperatieve vennootschap (2003), en binnenkort volgt de Europese besloten vennootschap. Er was ook de Richtlijn grensoverschrijdende fusie (2005/56), de versoepeling van de tweede Kapitaalrichtlijn (2006/68), de Auditrichtlijn (2004/109)...²

En zo komen we bij het derde soortelijkgewichtscriterium. Er is in het vennootschapsrecht een fiscalisering bezig. Tal van bijzondere wetten en wetjes, nu eens om Europees recht om te zetten, dan weer om tegemoet te komen aan de eis van eigentijds vennootschapsrecht. Veel lijn en visie valt in die regeldrift niet altijd te bespeuren, maar hier spreekt de jurist die het gewichtsverlies betreurt.

Zo werd het vereffeningsrecht achtereenvolgens bij de wet van 13 april 1995 en bij de wet van 2 juni 2006 dooreengeschud. Deze hervorming werd in hoofdzaak aangedreven door de wens om omzeiling van het faillissementsrecht tegen te gaan. Momenteel wordt een – derde – reparatiewet voorbereid.

Inzake kapitaal is Europa op zoek gegaan naar de waarheid die het jarenlang meende gevonden te hebben in het Duitse recht: in afwachting dat meer Angelsaksische concepten zoals solvabiliteits- of liquiditeitstesten het daglicht zien, werd het Belgische kapitaalrecht kort na de Tweede Richtlijn versoepeld. Dat dit gebeurde bij een... koninklijk besluit van 8 oktober 2008 zal door sommigen als symptomatisch beschouwd worden.

Inzake de algemene vergadering is er de afschaffing van de aandelen aan toonder (wet 14 december 2005). De Richtlijn aandeelhoudersrechten 2007/36 zal binnenkort in het Belgische recht worden omgezet en een definitieve doorbraak brengen van virtualiteit en elektronica in de algemene vergadering. Aan de andere organen van de vennootschap werd de laatste jaren weinig gesleuteld, maar aan de fenomenen in de marge daarvan des te meer: beursgenoteerde vennootschappen gebruiken voortaan twee boekhoudtalen, de Belgische en de *International*

¹ Zie daarover de proceedings van een onlangs in Leuven gehouden colloquium: K. GEENS en K. HOPT, *The European Company Law Action Plan Revisited, Reassessment of the 2003 Priorities of the European Commission*, Leuven University Press, 2010, 376 p.

² Zie over de recente Europese revoluties, JAN RONSE INSTITUUT, "Vennootschapsrecht 2006: Europa nu?", *Tijdschrift voor Rechtspersoon en Vennootschap*, 2006/2 en 8.

Financial Reporting Standards, terwijl binnen de raad van bestuur het auditcomité en eerstdaags – met het wetsontwerp deugdelijk bestuur in beursgenoteerde ondernemingen – ook het remuneratiecomité wettelijke standing krijgen. Wie begrijpt overigens nog de uitwassen van artikel 61, § 2 inzake vaste vertegenwoordiging van de bestuurder-rechtspersoon, of van artikel 530 W.Venn. inzake aansprakelijkheid voor kennelijke grove fouten die bijdragen tot het faillissement? En op gerechtelijk vlak organiseert de wetgever met mondjesmaat de suprematie van de rechtbank van koophandel voor alle handelsvormen, ook voor die met burgerlijk doel (zie bijvoorbeeld wet 26 januari 2009 houdende wijziging van artikel 574, 1° Ger.W.).

Wat aan de gang is, is niet zozeer een fiscalisering, dan wel een balkanisering van het vennootschapsrecht. De vereenvoudiging waar het wetboek ondanks zijn omvangrijk karakter toe wilde uitnodigen, is er nog lang niet gekomen. Er kwamen, zoals hoger gezegd, inmiddels twee – weliswaar Europese – vennootschapsvormen bij, en dus werden er ook twee boeken toegevoegd aan het Belgische wetboek. Daarnaast werd, om België aantrekkelijk te maken als vestigingsland in vergelijking met het buitenland, in het kader van de zogenaamde *light vehicle competition*, op 12 januari 2010 de wet starters-BVBA ondertekend (BS 26 januari 2010).

Al deze evoluties mogen niet ontmoedigen. Ze zijn van alle tijden. De toevoeging in 1873 van de tijdelijke vennootschap en de coöperatieve vennootschap maakten op de conservatieve tijdgenoten van toen ook geen diepe indruk. En toch lenigden ze noden in de praktijk. Ik weet het, die hadden ook anders gelenigd kunnen worden, en ondertussen was er veel misbruik, vooral van de coöperatieve vennootschap. Maar het tijdloze karakter van de vermenigvuldiging en de complexiteit mag niet beletten dat een nieuwe synthese wordt gezocht. België is goed gelegen in Europa. Dichtbij Brussel, is het een prima vestigingsplaats voor grote groepen. Onder voorwaarde, onder andere, dat het goede vennootschapswetgeving heeft, goede vennootschapsjuristen en goede vennootschapsrechters. Wat houdt ons tegen om, na Nederland, het nieuwe Delaware van Europa te worden?

Koen GEENS

INHOUD

BIJ WIJZE VAN INLEIDING.....	v
------------------------------	---

**DE ALGEMENE VERGADERING ANNO 2010 VERSUS ANNO 2001.
Naar meer vergaderflexibiliteit, bijkomende informatierechten en
meer uitgesproken tweedeling tussen genoteerde en niet-genoteerde
vennootschappen**

FRANK HELLEMANS.....	1
----------------------	---

Inleiding.....	1
----------------	---

1. De algemene vergadering in niet-genoteerde vennootschappen	3
1.1. Eerste tendens: een toegenomen ‘vergaderflexibiliteit’.....	3
1.1.1. Eenvoudigere procedures tot bijeenroeping van de algemene vergadering.....	3
1.1.1.1. De oproepingsformaliteiten in een (niet-genoteerde) NV.....	4
1.1.1.2. De oproepingsformaliteiten in de BVBA	7
1.1.1.3. Caveat voor oude statutaire bepalingen – Belang van de soepelere oproepingsformaliteiten	8
1.1.2. De uitdrukkelijke erkenning van de toelaatbaarheid van schriftelijke besluitvorming	9
1.1.2.1. Oorsprong en toepassingsgebied <i>ratione societatis</i>	9
1.1.2.2. Voorwaarden voor de schriftelijke besluitvorming ..	11
1.1.2.3. De rechten van andere effectenhouders dan vennoten.....	22
1.1.2.4. De oproeping van de schriftelijke algemene vergadering	24
1.1.2.5. De datum van de schriftelijke algemene vergadering	25
1.1.2.6. De rechten van de zaakvoerders, bestuurders en commissarissen	27
1.1.2.7. De opportuniteit van de schriftelijke algemene vergadering	29
1.1.2.8. De aanwending van de schriftelijke algemene vergadering in de praktijk.....	30
1.2. Tweede tendens: meer informatierechten en -plichten.....	31

1.2.1. De nieuwe verplichte kennisgeving van bezit of verwerving van aandelen ingevolge de verruimde preventieve witwaswetgeving	31
1.2.2. Wijzigingen op het vlak van informatierechten	34
2. De algemene vergadering in genoteerde vennootschappen	38
2.1. Eerste tendens: aangepaste, ‘op maat’ uitgewerkte oproepingsformaliteiten en deelnamerechten	38
2.1.1. Strengere voorschriften voor bijeenroeping van de algemene vergadering	38
2.1.1.1. Oorsprong en toepassingsgebied <i>ratio societatis</i>	38
2.1.1.2. Draagwijdte van de regeling: minder publicatie- verplichtingen, langere bijeenroepingstermijnen ...	39
2.1.1.3. Verborgen gevolgen van de langere bijeenroepings- termijnen	40
2.1.1.4. Voorstel <i>de lege ferenda</i> : naar nog langere oproepingstermijnen voor genoteerde vennootschappen?	43
2.1.2. Een (voorlopig) facultatieve invoering van het stelsel van de registratiedatum	44
2.1.2.1. Basisbeginsel, <i>ratio legis</i> en toepassingsgebied van het stelsel van de registratiedatum	44
2.1.2.2. Voorwaarden en modaliteiten van het stelsel van de registratiedatum	46
2.1.2.3. Naar een verplicht stelsel van de registratiedatum ...	54
2.2. Tweede tendens: meer informatierechten en beslissingsbevoegdheden	54
2.2.1. Wijzigingen op het vlak van de informatierechten	55
2.2.1.1. Uitbreiding van het jaarverslag met een ‘verklaring inzake deugdelijk bestuur’	55
2.2.1.2. Meer transparantie op het vlak van het remuneratiebeleid: opmaak van het remuneratieverslag	56
2.2.2. Wijzigingen op het vlak van de beslissingsbevoegdheden ...	57
2.2.2.1. Het remuneratieverslag als afzonderlijk agendapunt van de gewone algemene vergadering	57
2.2.2.2. Beperking van de vertrekvergoedingen (zgn. ‘gouden parachutes’)	58
2.2.2.3. Spreiding van de variabele remuneratie in de tijd ...	59
2.2.2.4. Variabele remuneratie van onafhankelijke bestuurders	59

RECENTE ONTWIKKELINGEN ROND HET KAPITAALBEGRIJF: HET EINDE VAN EEN ERA OF VERFIJNING GERICHT OP OVERLEVING?

MARIEKE WYCKAERT en SVEN BOGAERTS	63
Inleiding.....	63
1. Het klassieke kapitaalbegrip onder druk	64
1.1. Het tweeledige kapitaalbegrip: een opfrissing	64
1.2. Enkele belangrijke nuanceringen.....	67
1.3. Tekortkomingen en remedies	77
1.4. De “light vehicles”: volkomen rechtspersoonlijkheid zonder kapitaal	79
2. Recente ‘technische’ wijzigingen.....	84
2.1. De omzetting van de gewijzigde Tweede Vennootschapsrichtlijn (Richtlijn 2006/68/EG)	84
2.2. Opheffing van de verplichte controle door een revisor bij inbreng in natura of quasi-inbreng in bepaalde specifieke omstandigheden	85
2.3. Verkrijging van eigen effecten.....	94
2.4. Verboden financiële steunverlening.....	101
3. Besluit.....	110

INTERNE WERKING VAN DE RAAD VAN BESTUUR

BERNARD TILLEMAN	111
1. Collegiaal of individueel karakter van het bestuur	111
1.1. Wanneer is het bestuur collegiaal?.....	111
1.1.1. Eenhoofdigheid of meerhoofdigheid van het bestuur	111
1.1.2. Gemeen recht bij pluraliteit van bestuurders: individuele bestuursbevoegdheid van elke bestuurder	112
1.1.3. NV: het collegialiteitsbeginsel, als uitzondering op de individuele bestuursbevoegdheid naar gemeen recht van de individuele bestuurders.....	113
1.1.3.1. Juridische grondslag van het collegialiteits- beginsel.....	113
1.1.3.2. Dwingend karakter.....	114
1.1.3.3. <i>Ratio legis</i>	116
1.2. Wat houdt de collegialiteit van het bestuur in?.....	116
1.2.1. Besluitvorming via beraadslaging.....	116
1.2.1.1. Beginsel	116
1.2.1.2. Collegialiteit vereist geen effectieve bijeenkomst van de leden van de raad van bestuur	119

1.2.1.3. Een (gezamenlijke) beraadslaging veronderstelt minstens twee personen.....	120
1.2.1.4. Beraadslaging is inherent mondeling; schriftelijke besluitvorming is de uitzondering	120
1.2.2. Besluitvorming via meerderheid	122
1.2.3. Entiteit los van de leden	123
1.2.4. Recht op uiteenzetting dissidente mening na beraadslaging	123
1.2.5. Individuele onderzoeksbevoegdheid van de bestuurders: een noodzakelijke bevoegdheid voor de uitoefening van de collegiale bestuursbevoegdheid	124
1.2.5.1. Principe van de individuele onderzoeksbevoegdheid	124
1.2.5.2. Titularis van de individuele onderzoeksbevoegdheid	128
1.2.5.3. Schuldenaars van de informatieverplichting.....	130
1.2.5.4. Omvang van de te verschaffen informatie in het kader van de individuele onderzoeksbevoegdheid..	131
1.2.5.5. Praktische modaliteiten i.v.m. de individuele onderzoeksbevoegdheid.....	135
1.2.5.6. Rechtsmiddelen om de individuele onderzoeksbevoegdheid af te dwingen	137
1.2.6. Wettelijke nuanceringen van het collegialiteitsbeginsel	139
1.2.6.1. Facultatief voorbereidende en adviserende comités	139
1.2.6.2. Verplichte voorbereide comités binnen Raad van Bestuur: auditcomité (en in de toekomst remuneratiecomité).....	140
1.2.6.3. Delegatie van bevoegdheden	142
1.2.6.4. Overdracht van bevoegdheden	142
2. Regels inzake het functioneren van een collegiaal bestuur	143
2.1. Oproeping.....	143
2.1.1. Noodzaak oproeping.....	143
2.2.2. Wie roept de raad van bestuur op?	144
2.1.2.1. Bevoegdheid tot bijeenroeping.....	144
2.1.2.2. Verzoek tot bijeenroeping	145
2.1.3. Wijze van bijeenroeping.....	146
2.1.4. Inhoud van de oproeping.....	146
2.1.4.1. Plaats, datum, uur vergadering	146
2.1.4.2. Dagorde	146
2.1.5. Oproepingstermijn	149
2.1.6. Gevolgen van de onregelmatigheid in de oproeping	149
2.2. Volmacht.....	150

2.2.1. Recht van de bestuurder om zich te laten vertegenwoordigen.....	150
2.2.1.1. Mogelijkheid tot vervanging van de gemeenrechtelijke lasthebber bij stilzwijgen van de lastgevingsovereenkomst.....	150
2.2.1.2. Mogelijkheid tot verlening van volmacht bij gebreke van statutaire bepaling.....	152
2.2.1.3. Uitzonderlijk karakter van de volmacht.....	153
2.2.1.4. Statutaire (en corporate governance) beperkingen..	153
2.2.2. Vertegenwoordiging door een niet-bestuurder is verboden..	154
2.3. Meerderheids- en aanwezigheidsquorum.....	154
2.3.1. Aanwezigheidsquorum.....	154
2.3.2. Meerderheidsquorum.....	155
2.3.3. Stemovereenkomsten.....	157
2.4. Bureau van de raad van bestuur.....	159
2.4.1. Voorzitterschap.....	159
2.4.2. Secretaris.....	160
2.5. Plaats van de bijeenkomst.....	161
2.6. Toegang tot de raad van bestuur.....	161
2.6.1. Algemeen.....	161
2.6.2. Aanwezigheid van de commissaris.....	162
2.6.3. Aanwezigheid van een advocaat.....	162
2.7. Stemming.....	163
2.7.1. Stemming per brief.....	163
2.7.2. Stemming per hoofd.....	164
2.8. Notuleren.....	166
2.8.1. Verplichting tot notulering.....	166
2.8.2. Vorm van de notulen.....	167
2.8.3. Inhoud van de notulen.....	168
2.8.4. Bewijskracht van de notulen.....	171
2.8.5. Sanctie op het ontbreken van notulen.....	171

VEREFFENING VAN VENNOOTSCHAPPEN BUITEN FAILLISSEMENT

HERMAN BRAECKMANS.....	173
Inleiding.....	173
1. De voorafgaande verslagplicht.....	175
1.1. Het voorstel tot ontbinding van NV, BVBA, CVBA, Comm.VA, SE en SCE.....	175
1.2. Staat van activa en passiva en controle van de staat van activa en passiva.....	176

1.3.	Informatie aan de aandeelhouders en controle van de externe wettigheid door de notaris	176
2.	De vereffening	177
2.1.	Behoud van de rechtspersoonlijkheid onder een bijzondere vorm	177
2.2.	Hoofdtaken van de vereffenaar: realisatie van het actief, aanzuivering van het passief en verdeling van het vereffeningssaldo	178
2.3.	Periodieke verslagplicht	181
2.4.	Jaarrekening en jaarlijkse algemene vergadering (art. 193 W.Venn.)	183
2.5.	De vennootschap in vereffening en de commissaris	184
2.6.	Het vennootschapsdossier (vereffenings-dossier)	184
2.7.	Deficittaire vereffening	185
3.	De vereffenaar	186
3.1.	De vereffenaar is een orgaan van de vennootschap in vereffening	186
3.2.	De wijze van benoeming van vereffenaars.	187
3.2.1.	De suppletiefrechtelijke regel bij gebreke van benoeming van vereffenaars	187
3.2.2.	Benoeming van de vereffenaar	188
3.2.3.	De bevestiging van de benoeming van de vereffenaar door de rechtbank	190
3.2.4.	Handelingen van de vereffenaar tussen de benoeming en de bevestiging	197
3.2.5.	Weigering vanwege de rechtbank en aanwijzing van een vereffenaar door de rechtbank	198
3.2.6.	Beëindiging van het mandaat van de vereffenaar	199
3.2.7.	Bestuur en vertegenwoordiging: geen Prokura-systeem ...	199
4.	Afsluiting van de vereffening	200
4.1.	Het plan voor de verdeling van de activa en de controle door de rechtbank van dit plan.	200
4.2.	Verdeling van het vereffeningssaldo onder de aandeelhouders ...	205
4.3.	Neerleggen van de rekeningen en controle door de commissaris (bedrijfsrevisor, accountant)	206
4.4.	De algemene vergadering, het tot afsluiting bevoegde orgaan ...	208
4.5.	Gevolgen van de sluiting van de vereffening	209
4.6.	Ontbinding en vereffening in één akte	212
4.7.	Inwerkingtreding van de wet van 2 juni 2006 en overgangsrecht.	214

BUITENCONTRACTUELE AANSPRAKELIJKHEID VAN RECHTSPERSONEN EN HUN BESTUURDERS JEGENS DERDEN.

De fundamenteën van het systeem aan het wankelen in het eerste decennium na het wetboek van vennootschappen

JEROEN DELVOIE en ALAIN FRANÇOIS 215

Inleiding..... 215

1. Het Hof van Cassatie legt een bommetje onder het traditionele
uitgangspunt inzake buitencontractuele aansprakelijkheid van
bestuurders jegens derden. 221
2. Traditionele opvatting over persoonlijke externe aansprakelijkheid
goed verdedigbaar..... 224
3. Traditionele opvatting over persoonlijke externe aansprakelijkheid
moeilijk verzoenbaar met orgaantheorie 228
4. Een doos van Pandora geopend..... 233
 - 4.1. Inleiding 233
 - 4.2. Over de relatie tussen 1382-aansprakelijkheid van de
rechtspersoon en van zijn organen..... 234
 - 4.3. Babylonische spraakverwarring? Vananroye en De Wulf over
rechtstreekse aansprakelijkheid 239
5. Een kruispunt met drie wegen..... 241
 - 5.1. Inleiding 241
 - 5.2. Orgaantheorie 241
 - 5.3. Autonome foutaansprakelijkheid op grond van
verkeersopvattingen..... 245
 - 5.4. Een neoklassiek model 249
6. Besluit..... 251

HET OPTREDEN IN RECHTE VAN VENNOOTSCHAPPEN: ENKELE ACTUELE AANDACHTSPUNTEN VOOR ADVOCATEN

BENOÎT ALLEMEERSCH en JOERI VANANROYE 253

Inleiding..... 253

1. Wie is bevoegd met betrekking tot het optreden in rechte van
vennootschappen?..... 254
 - 1.1. Vertegenwoordiging als noodzaak bij het optreden van de
vennootschap..... 254
 - 1.1.1. Juridische en deontologische bijzonderheden bij het
optreden voor een onstoffelijke cliënt..... 254
 - 1.1.2. Gevolg van een onbevoegdheid 256
 - 1.1.3. Mogelijkheid van bekrachtiging van onbevoegde
proceshandelingen..... 257

1.1.4.	Wie kan de onbevoegdheid opwerpen (hypothese van geen procesvertegenwoordiging door een advocaat)?	259
1.1.5.	Hoe en wanneer kan de tegenpartij de onbevoegdheid van een proceshandeling opwerpen (hypothese van geen procesvertegenwoordiging door een advocaat)?	260
1.1.6.	Tot wanneer kan een proceshandeling worden bekrachtigd?	262
1.1.7.	Vertegenwoordiging door een advocaat: de legitimatievraag verandert cruciaal	262
1.2.	Wie is bevoegd om de advocaat instructie te geven?	267
1.2.1.	Het optreden in rechte is niet het exclusieve domein van organieke vertegenwoordigers	267
1.2.2.	Voorbeelden van wie instructie kan geven	269
1.2.3.	Bijzonder geval: de actio mandati	271
1.2.4.	Bijzonder geval: het rechtsmiddel tegen een uitspraak die de gewone vertegenwoordigers buitenspel zet	274
2.	Bevoegdheid	275
2.1.	Materiële bevoegdheid: gemeenrechtelijke regeling	275
2.1.1.	Wanneer is een vennootschap een handelaar?	276
2.1.2.	Statutair doel of feitelijk doel?	277
2.1.3.	Bestuurders en vennoten	278
2.2.	Bijzondere materiële bevoegdheid voor vennootschapsgeschillen	278
2.2.1.	Draagwijdte	278
2.2.2.	Bijzonder geval: andere vennootschapsmandatarissen	280
2.2.3.	Verband met de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg	282
2.3.	Territoriale bevoegdheid: gemeenrechtelijke regeling	283
2.4.	Bijzondere territoriale bevoegdheidsregels	284
3.	Taalgebruik	285
3.1.	'Woonplaats' van een rechtspersoon	285
3.2.	Talenkennis van een rechtspersoon	286
3.3.	Taal van de benaming van de rechtspersoon	287
3.4.	Taal van het adres	287
4.	Formaliteiten van de gedinginleidende akte	288
4.1.	Benaming, rechtskarakter, zetel	288
4.2.	Ondernemingsnummer	289
5.	Invloed van structuurwijzigingen vóór, tijdens en na het geding	291
5.1.	Omvorming, naamswijziging, zetelverplaatsing	291
5.1.1.	Voor het geding	291
5.1.2.	Tijdens het geding	291
5.1.3.	Na het geding	291
5.2.	Ontbinding en vereffening	292
5.2.1.	Voor het geding	292
5.2.2.	Tijdens het geding	293

5.2.3. Na het geding	295
5.3. Fusie, splitsing, overdracht van bedrijfstak of algemeenheid	295
5.4. Voorlopig bewindvoerder	296
5.4.1. Overzicht	296
5.4.2. Wanneer gaat de aanstelling van een voorlopig bewindvoerder in?	297
5.4.3. Procesrechtelijke gevolgen van de aanstelling van een voorlopig bewindvoerder	298
5.4.4. Gevolgen van de aanstelling van een voorlopig bewindvoerder voor het mandaat van de advocaat.	298
5.4.5. Conclusie	299

